

[Pia Kjærsgaard]

ret nogle åbenbart meget specielle kære gæster for TV. Det har været voldsforbrydere, det har været rockere, og sidst var det verdens yngste bankrøver, man kunne præsentere i TV. Er hr. Ole Espersen ikke enig i, at det måske også kunne have indvirkning på de unge mennesker, og at det er en form for forherligelse, man her ser fra TVs side?

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg er ikke klar over, hvor mange 5-, 6-, 7-, 8-årige, der dagligt ser videovold, men jeg er klar over, at der er mange, der dagligt eller i hvert fald ugentligt ser voldelige film i TV. Jeg er bange for, at hvis vi nu skal have en ny type programmer – det er det, der er meningen med den ændrede finansiering – så vil antallet af de voldsfilm, man viser børnene, øges, og det anser jeg for uheldigt. Det er klart, at det er underholdning, det er sport osv., man også ønsker at forøge udbuddet af, men det er min opfattelse, at da vil vi blot i endnu højere grad prisgive de unge; det er jeg bange for at man vil gøre.

Fru Inger Stilling Pedersen spurgte mig, hvad den socialdemokratiske regering gjorde med hensyn til de indsatte. Den prøvede at øge brugen af § 49 i straffeloven, som jo giver mulighed for at anbringe folk, der har f.eks. alkohol- eller narkoproblemer, andre steder end i fængslerne.

Når jeg spurgte, hvordan det går, var det, fordi brugen af den paragraf blev formindsket i 1983 og 1984. Jeg håber, at man nu har fundet frem til en ordning, så man kan øge anvendelsen af denne paragraf. Når man netop nævner Horsens statsfængsel, skal jeg understrege, at den borgerlige regering bevilgede, jeg tror, det var adskillige millioner kroner til en forbedring af forholdene i Horsens statsfængsel.

Det, den forrige regering først og fremmest gjorde i samarbejde med folkettingen, var at drage omsorg for, at brugen af frihedsstraf blev formindsket, uden at der er sket nogen forøgelse af kriminaliteten af den grund. Brugen af frihedsstraf blev formindsket, fordi den er nedbrydende og kun kan føre til øget kriminalitet. Vi kan ikke helt afskaffe frihedsstraffen, men vi kan lade være med at bruge frihedsstraf i større omfang end højst nødvendigt.

Fru Pia Kjærsgaard har ikke rigtig forstået det, jeg sagde. Jeg sagde ikke, at jeg er bange for reklame som sådan. Jeg siger blot og er helt enig med statsministeren deri, at vi har fremhævet det materielle i vores samfund på bekostning af noget andet, og så spørger jeg: er indførelse af reklame-TV ikke et nyt eksempel på, at vi fremhæver det materielle og sætter det, vi i øvrigt er enige om, i baggrunden?

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Jeg ved egentlig ikke, om fru Pia Kjærsgaard mente, at de udsendelser, der har været i fjernsynet, ikke skulle have været bragt. Jeg bemærkede, at samme dag fru Pia Kjærsgaard var citeret i aviserne for at sige, at man aldrig beskæftiger sig med ofrene, var der i fjernsynet en udsendelse om ofrene. Lad det nu ligge.

Årsagen til, at jeg mener, det er relevant at bringe udsendelser af den karakter, fru Pia Kjærsgaard angriber, er, at vi i modsat fald bare fortrænger problemerne. Det må tværtimod være en meget god ting at vide, hvad der ligger til grund for de lovovertrædelser, der har fundet sted. Og det må være en god ting, at vi kan sætte os ind i, hvad der har rørt sig i hovederne på de mennesker, der f.eks. går ind og laver et væbnet bankrøveri. Det er dog en væsentlig betingelse for at kunne være med til at nedbringe risikoen for, at sådan noget sker.

Jeg synes, det er et mærkeligt angreb på fjernsynet, fru Pia Kjærsgaard kommer med. Det er ikke første gang, at man i »Ugens gæst« inviterer en lovovertræder ind. Jeg kan da huske et tilfælde – da hørte vi ikke nogen protester fra fru Pia Kjærsgaard – i marts sidste år, hvor der blev løsladt en meget kendt lovovertræder, og det første, der skete, var, at han kom i »Ugens gæst«.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg vil gerne spørge helt kontant: hvad forstår socialdemokratiet ved en nyttiggørelse af opholdet i et fængsel? Hvad har man tidligere gjort for det, og hvad agter man i fremtiden at gøre helt kontant, ikke bare for at forbedre nogle forhold, men for at forbedre